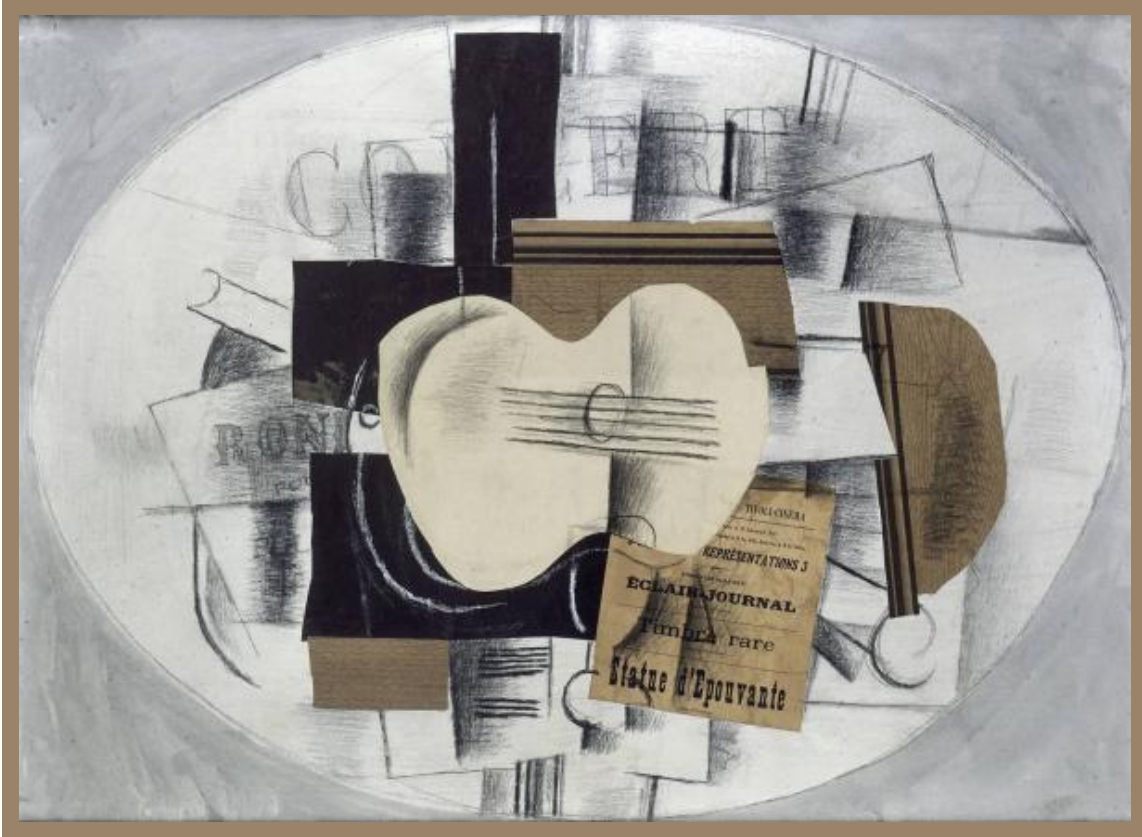

COLLAGE CẮT DÁN

GEORGE BRAQUE

HOÀNG XUÂN SƠN

Collage là một nghệ thuật. Hay chỉ là một thao tác thủ công? Có người cho cắt dán (thơ) mang tính nghệ thuật vì có sự suy nghĩ và đồng cảm của tác nhân.

Có người cho đây là một trò chơi lắp ráp trẻ con vì sự dễ dàng của cắt xén. Có người cảm nhận thơ cắt dán là một hình thức của họa thơ tân thời. Thử nghiệm xem!

NHỮNG ĐÓA NGHỊCH MÙA

-Nguyên tác, HUỖNH THỊ QUỲNH NGA-

Cúi xuống để thấy
Câu lục bát mềm như cỏ
Lặng im như thiền.
Trên cành sen đêm qua phía mùa thu con gái

Tôi nghe sông trôi khắc khoải
Phù sa mềm
Em về . Với tay hái chạm những mùa sen
Đóa sen nào rất hồng tôi nhớ quá đôi môi em
Ngón tay nào rất ngoan
Thơm lên từng cánh gió
Chiều đa đoan.
Có gã si tình về đầu đó. Khoanh tay
Cúi xuống triền chiều
Nghe . Câu ca dao động lại . Dưới đuôi mắt mùa thu biếc xanh
Tiếng sóng chao nghiêng. Vỗ về bờ thôn thức .
Đi tìm qua vùng ký ức
Hỏi em còn nhớ anh
Tôi miên du.
Bước vào hoài niệm . Những ký tự phát sáng
Cho tôi đi tìm . Cánh chuồn hóa mộng.
Chờ tôi về phía em
Phía vạt phù sa đỏ linh thiêng
Nơi. Sóng sánh mùa con gái
Tôi nghe. Chiều phơi lên cánh gió.
Để thấy em như trở lại.
Trên những cánh mây thiên
Tôi thả hồn tôi về phía đồng bằng
Để nghe...
Một đêm rất riêng
Đêm nay. Đồng bằng ngân ngán những giọt linh thiêng
Em hãy về với tôi. Nghe câu lục bát rất xanh
Cháy lên triền đêm rất đỏ
Tôi nhật hương tóc em bay
Mùa vẫn còn đầu đó
Tiếng mưa khuya. Vĩ cầm đêm

Thánh thót .
Tôi rớt vào đêm. Em rớt vào tôi.
Chénh choáng men say
Đêm. Chạm mềm đáy cốc
Phía mùa thu em. Trái tim tôi trở những đóa nghịch mùa

Collage, cắt dán, chuyển thể lục bát
NHỮNG ĐÓA NGHỊCH MÙA
-HOÀNG XUÂN SƠN-

Cúi xuống
Câu lục bát mềm
Lặng yên như cỏ như thiên đêm
Qua

Sông trôi khắc khoải phù sa
Vớ tay hái chạm những tòa sen thơm
Đóa nào hồng. Nhớ
Môi em
Ngón tay nào. Gió. Rất ngoan lên mình
Về đâu đó
Gã si tình
Cúi xuống khoan nhặt
Chiều lênh đênh. Triền
Câu ca dao đợng dưới miền
Mùa thu chuôi mắt. Chao
Nghiêng vổ bờ
Thổn thức vùng ký ức thơ
Hỏi em còn nhớ anh. Bờ
Miên du
Bước vào hoài niệm chân như
Ký tự phát sáng
Đỏ phù sa thiêng
Mùa con gái sóng sánh, miền
Chiều phơi cánh gió thấy duyên trở mùa
Về phía đồng bằng tôi nghe
Ngân ngân những giọt em
Về với tôi
Nghe câu lục bát xanh đời
Cháy lên triền cỏ đêm vời tóc bay
Vỹ cầm. Đêm thánh thót
Ngây
Rớt tôi vào muện
Nổi say men đời

Hoàng Xuân Sơn